

Úvodní slovo a Introit

Ve jméno Boha Otce, i Syna, i Ducha Svatého. amen

Dnes je II. neděle po Velikonocích a nese jméno: Misericordias Domini „Milosrdenství Hospodinova plná je země“ (Ž 33,5) a my vyslechneme slova 33 žalmu:

Ž 33,1-5

Zaplesejte, spravedliví, Hospodinu, přímým lidem sluší se ho chválit. Hospodinu vzdejte chválu při citaře, zpívejte mu žalmy s harfou o deseti strunách. Zpívejte mu novou píseň, hrejte dobře za hlaholu polnic. Neboť slovo Hospodinovo je přímé, v každém svém díle je věrný. Miluje spravedlnost a právo, Hospodinova milosrdenství je plná země.

Milost Pána našeho Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého buď se všemi Vámi. amen

modlitba

Pane, náš dobrý Otče,

ty nás voláš, oslovuješ nás. Hledáš nás všude, kde se ti ztrácíme. U tebe chceme hledat základ pro svůj život, oporu, naplnění. Tvoje slova potřebujeme slyšet. Chceme vidět svůj život ve světle, které dáváš. Chceme do tvé ruky vložit to, co k nám patří a čím žijeme, co nás trápí a z čeho se radujeme.

Děkujeme za zprávu o vzkříšení. Za zprávu o tom, že k nám přicházíš, že vstupuješ do našich životů i tam, kde už, zdálo by se, všechno skončilo. Děkujeme, že pro nás máš laskavé slovo, světlo a teplo, chléb. Děkujeme, že pro nás máš sílu a naději. Amen

1.čtení: Izajáš 40,26-31

"K výšině zvedněte zraky a hled'te: Kdo stvořil toto všechno?" Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna. Proč říkáš, Jákoobe, proč, Izraeli, mluvíš takto: "Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlíží mé právo"? Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdlený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. Od dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. Mladíci jsou zemdlení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.

2.čtení - základ kázání: Janovo evangelium 21,1-14

Potom se Ježíš opět zjevil učedníkům u jezera Tiberiadského. Stalo se to takto: Byli spolu Šimon Petr, Tomáš, jinak Didymos, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a ještě dva z jeho učedníků. Šimon Petr jim řekl: "Jdu lovit ryby." Odpověděli mu: "I my půjdeme s tebou." Šli a vstoupili na loď. Té noci však nic neulovili. Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. Ježíš jim řekl: "Nemáte něco k jídlu?" Odpověděli: "Nemáme." Řekl jim: "Hod'te síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete." Hodili síť a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb. Onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: "To je Pán!" Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil si plášť - byl totiž svlečen - a brodil se k němu vodou. Ostatní učedníci přijeli na lodi - nebyli daleko od břehu, jen asi dvě stě loket - a táhli za sebou síť s rybami. Když vstoupili na břeh, spatřili ohniště a na něm rybu a chléb. Ježíš jim řekl: "Přineste několik ryb z toho, co jste nalovili!" Šimon Petr šel a vytáhl na břeh síť plnou

velkých ryb, bylo jich sto padesát tři; a ač jich bylo tolik, síť se neprotrhla. Ježíš jim řekl: "Pojďte jíst!" A nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: "Kdo jsi?" Věděli, že je to Pán. Ježíš šel, vzal chléb a dával jim; stejně i rybu. To se již potřetí zjevil učedníkům po svém vzkříšení.

kázání

Milé sestry a milí bratři,

noc marnosti, temná noc... Zažili jste někdy něco takového? Tuším, že ano. Kdo by to v životě alespoň jednou nezažil?!

Čas, dobu, fázi svého života, kdy se snažíte a ono to nejde. Chcete něco "ulovit", potřebujete něco, někoho, a moc se snažíte... a nedaří se to. Nejde to velkým nasazením, napnutím všech sil, nejde to ani tak, že si sednete s rukama v klíně a něco se stane, za vás, někdo to vyřeší, samo se to vyřeší, Bůh to vyřeší. Marnost. Beznaděj. Noc. Noc marnosti.

Tohle prožívají Ježíšovi přátelé na jezeře. A je to divné, vždyť přece Ježíš byl vzkříšen, ženy, které přišly od prázdného hrobu, o tom vyprávěly. Marie z Magdaly se s ním přece setkala a nejprve si ho spletla se zahradníkem. Ale pak ji oslovil jménem a ona ho poznala. Tak kde je radost? Kde je síla, cíl, energie? Kde je víra? Kde jsou znamení té úžasné dobré zprávy o vzkříšení?! Jako kdyby se nic nestalo...

Vždyť Ježíš za nimi pak i přišel, za učedníky, přišel navzdory zavřeným dveřím. Věděli, že je to on. Tomáš si chtěl sáhnout do jeho ran, dotekem se přesvědčit, a mohl, i když to neudělal.

Tak co to je?! Co se děje?! Kde je radost, kde je energie?

Učedníci jsou jak zbití psi, tak mi to přijde. Vzkříšený Ježíš za nimi přichází, je s nimi, objevuje se a zase mizí, a oni jsou na tom, jako kdyby to byl jen sen, přelud, přání, které je otcem nejen myšlenky, ale i skutečnosti vnímané smysly.

Chovají se, jako kdyby byli sami. Sami, opuštění, bez cíle, bez motivace. Co dál?

Takový smutný obraz, skoro tragický, řekl bych.

Ale copak to neznám? Není to i můj portrét, obraz mého světa, mého nitra?!

Vzkříšený Ježíš je tu, kde jinde by byl?! Přichází. Teologové by řekli, že se zjevuje v Duchu Svatém (po Letnicích) spolu s Bohem Otcem ve svaté Trojici. Ale mě je jedno, co by řekli teologové. Ke mně přichází vzkříšený Ježíš, a já nic. Jakoby to byl jen sen, přelud, projekce, chcete-li. A někdy jsem tak sám, bez cíle, motivace, bez síly a energie... Kam se poděla radost? Radost ze setkání s ním?!

Neznáš to také? Trochu...

Co dál? ... Staré síť. Loď. Rybolov. V krizi se vrací k tomu, co bylo kdysi jistotou, co uměli, co byli. Staré síť... staré rodiny, sousedé, přátelé?

To je docela síla. Jak se na ně asi dívali? Co jim asi říkali? A co si asi mysleli a řekli pak mezi sebou v soukromí?

"Vy blázni, co jste si mysleli, když jste za ním šli? Co jste čekali? Boží království, ráj tady na zemi, moc a slávu? Místa na pravici a levici Boží? Jak naivní! Tak jste se poučili! Člověk nemá myslet moc vysoko, ale má zůstat tam, kam patří, a nohy hezky na zemi. Má se spoléhat na to, co se naučil, co umí, na to, co má, na svou rodinu, na přátele. Tak tedy vítejte zpátky doma, z toho výletu na Mars. Krize středního věku? Jo, jasně, tomu rozumíme. Tři roky jste byli pryč. To to trvalo."

"Jdu lovit ryby", řekl Petr. A ostatní se rádi přidali. Co jiného také, když doma dostali takový

výprask?! Jít na ryby, možná trochu únikovka. Tam bude klid.

Ježíš je před třemi roky od sítí povolal k tomu, aby byli rybáři lidí ve smyslu služby a misije. A teď jsou zpátky u svých sítí.

Kdo z nich by si byl pomyslel, že je čeká noc marnosti?

A kdo z nich by si byl pomyslel, že je čeká noc prozření, proměny, uzdravení?

Ale nejprve ta marnost, pořadí je důležité.

Celou noc loví, a nic. Ani rybička. Naprosto se nedaří, prázdné sítě, prázdné ruce. To se může stát, každému. I oni to asi už zažili. Ale proč zrovna teď?! Po tom všem!

Vlastně zkouší žít bez Ježíše. Zkouší žít jako dřív. Zkouší se stát těmi, kterými byli předtím. A nejde to.

"Nemáte něco k jídlu?"

"Jak na tom jste? Co máte? Co můžete nabídnout?"

Co jsi ulovil, co jsi zvládla a dokázala? Výsledky...?! Tak se to přece měří u nás doma na Zemi, nebo ne? S čím se můžeš pochlubit? Máš něco, na čem by se dal solidně postavit život? Vystačíš si s tím, co máš, co umíš, co jsi? Tvoje dovednosti, pozice, vztahy? Tvůj nadupaný mobil, tisíce fotek, selfička, tvůj profil na sociálních sítích...

Tak jaký je, ten tvůj profil?

To nevím.

A jaký je ten můj?

Ten je hodně podobný těm učednickým profilům.

"Nemáte něco k jídlu?" Ne.

Nemáme moc co nabídnout. Naše plné ruce jsou vlastně docela prázdné, když na to přijde. Samotným nám to nejde. Bez tvého požehnání, bez lásky, bez pravdivosti nám to nejde.

Ještě před pár dny jsme byli silní, odhodlaní. Říkali jsme: "Budeme s tebou. Neopustíme tě. Nikdy. I kdyby přišla celá armáda, budeme stát jako sloupy. Máme na to." Armáda nepřišla, jen pár chlapů s klacky a jeden zrádce, a my jsme vzali do zaječích.

Nemáme moc co nabídnout. Nemáme nic. Nemáme na to.

"Nemáte něco k jídlu?" Ta otázka byla uzdravující. Ta otázka stála na začátku proměny. A důležitá byla pravdivá odpověď: "Nemáme."

"Nemáte. To je dobře, že to víte. Že to už víte. Že jste si na to mohli sáhnout. Ale já pro vás mám... chléb, k životu. A když teď víte, že vaše plné ruce jsou prázdné, tak vám je naplním, po okraj. A jestli myslíte, že ani život si sami nenaplníte, tak aby byl opravdu naplněný, tak i s tím vám mohu pomoci."

Proč se vůbec ptal? Vždyť věděl, že nic nemají. A sám měl chléb i rybu.

Proč se mě ptá?

Možná proto, abych to mohl říct sám. Sám za sebe. Abych si to mohl sám uvědomit, prožít. A možná, až zase jednou nic neulovím, až to zase jednou bude marnost, třeba životní, abych věděl, že o hladu nezůstanu!

Zvláštní chvíle. Hloubka, pravdivost, setkání. Ale taková, jaká tato setkání bývají. Nešlo si v tu chvíli udělat fotku na památku, na důkaz, nešlo si udělat s tím neznámým člověkem na břehu jezera selfí. Nikdo se nezeptal: "Kdo jsi?" Už to věděli. Konečně?!

A já? Víš to i já? Konečně? A víš to i ty?

Stojí na břehu. Čeká. S laskavostí. Je tam oheň, teplo a světlo, je tam chléb a ryba. Hostina blízkosti Boží. Možná ho zprvu nepoznáme, možná ani pak. Ale je to on, Pán, a čeká nás. Nasytíme se. A potom půjdeme dál.

Pane, ty umíš proměnit člověka, ty umíš uzdravit, nasytit. Prosím o tvoji blízkost, o tvé proměnění, uzdravení, nasycení. Amen

Vyznání víry

Svou víru, kterou máme společnou se všemi křesťany všech dob a zemí, vyznejme slovy Apoštolského vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontiem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé.

Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

přímluvy

Pane Ježíši Kriste,

nikdy nepřestaneme žasnout, jak k nám přicházíš. Nečekaně, když už se nám zdá, že vše skončilo. Tam, kde se nám ztrácí půda pod nohama, kde se ztrácí naděje. Otvíráš zavřené dveře, odvaluješ náhrobní kameny, ze svázaných rukou sundáváš pouta. Daruješ svobodu.

Prosíme nepřestávej nás překvapovat. Dávej nám vnitřní jistotu, že od tebe smíme čekat víc, než si vůbec dovedeme představit. A otevírej nám oči, abychom viděli, jak ve světě působíš. *K tobě voláme: Pane smiluj se.*

Když se do svých životních zápasů pouštíme jen sami, bez tebe, buď nám nablízku. Uzdrav nás, ať spoléháme na tebe. Ať se tolik nebojíme. Ať dovedeme svůj život i svět okolo nás vidět tvýma očima. *K tobě voláme: Pane smiluj se.*

Prosíme za lidi, kteří jsou sami a nemají žádné společenství, které by bylo jejich zázemím. Myslíme na ty, kdo jsou vyčerpaní. *K tobě voláme: Pane smiluj se.*

Prosíme za nás bohaté ve střední a západní Evropě, abychom byli spokojeni s tím, co máme, abychom jen nehromadili věci, které mají zaplnit naše prázdné ruce, nahradit naše vztahy. Ať se umíme dělit s těmi, kdo mají méně. *K tobě voláme: Pane smiluj se.*

Prosíme za všechny slabé tohoto světa. Myslíme na uprchlíky, kteří nejsou pro mnohé lidi lidmi, ale nebezpečím. *K tobě voláme: Pane smiluj se.*

Prosíme za všechny lidi, kteří jsou nemocní. Dej jim sílu k uzdravení, nenech je o samotě, pošli jim pomoc. *K tobě voláme: Pane smiluj se.*

Prosíme tě za ty, kteří slouží druhým, a v této těžké době plní svůj úkol, své poslání. Ať mají dost sil, dost naděje. *K tobě voláme: Pane smiluj se.*

V tichosti se k tobě modlíme a chceme ti říci o našich starostech a trápeních, a podělit se s tebou

o naše radosti a naděje...

Náš Pane, prosíme přijmi naše prosby, vždyť ty nás máš rád, jako svoje děti. A jako tvoje děti se teď k tobě modlíme slovy, která jsi nás učil...

Otče náš, který jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny jako i my odpouštíme našim viníkům, a neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království, i moc, i sláva, navěky. amen

3. čtení - poslání: Římanům 5,1-5

Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, neboť skrze něho jsme vírou získali přístup k této milosti. V ní stojíme a chlubíme se nadějí, že dosáhneme slávy Boží. A nejen to: chlubíme se i utrpením, vždyť víme, že z utrpení roste vytrvalost, z vytrvalosti osvědčenost a z osvědčenosti naděje. A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

požehnání Boží

Boží dobrota bude vaší silou
ve slabosti i v krizi,
Boží láska vás ponese,
když nebudete vědět kudy kam,
a Boží milost vás bude provázet
od východu slunce až do západu,
nyní i vždycky.

+

Požehnej Vás Všemohoucí
Bůh Otec i Syn i Duch Svatý.